

**ความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์
ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของผู้ประกันตน :
กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่มาติดต่องานกับสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดปทุมธานี**

**Opinions of the Insured Persons towards Extending the
Retirement Age for Old Age Pension Benefits from 55 to
60 Years : Case Study of the Insured Persons Contacting the
Social Security Office, Pathumthani Province.**

ผศ.ประไพศรี ธรรมวิริยะวงศ์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของผู้ประกันตน : กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่มาติดต่องานกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ และความคิดเห็นของผู้ประกันตนที่มีต่อการประกันสังคมกรณีชราภาพ การขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนกรณีชราภาพ และแนวทางในการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปีของผู้ประกันตน เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลจากเอกสารและภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ประกันตนที่มาติดต่องานกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ค่าสถิติที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หรือค่าสถิติเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26-30 ปี สมรสแล้ว สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-14,000 บาท มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนมาแล้ว 1-5 ปี ส่วนใหญ่ทำงานในสำนักงาน กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ยกเว้นความรู้ด้านการจ่ายเงินสมทบ ประเด็นที่น่าสนใจ คือ ผู้ประกันตนส่วนใหญ่ทราบว่าจะมีสิทธิรับบำนาญเมื่อจ่ายเงินสมทบติดต่อกันเป็นเวลา 180 เดือนขึ้นไป แสดงว่าผู้ประกันตนจะมีความรู้เมื่อเขาต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม นอกจากนี้

นั้น กลุ่มตัวอย่างยังมีความเห็นที่มีต่อแนวทางการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี โดยเห็นว่า

การรักษาพยาบาลในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนมีอายุยืนกว่าอดีตและนายจ้างควรจะกำหนดอายุเกษียณอายุให้สอดคล้องกับระบบประกันสังคมซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี และกลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยว่าการขยายอายุเกษียณให้มากกว่า 55 ปีเหมาะสมกว่าการเก็บเงินสมทบเพิ่ม เนื่องจากไม่ได้เพิ่มภาระแก่ผู้ประกันตน

ข้อเสนอแนะในการศึกษา สำนักงานประกันสังคมควรจะประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ และควรจะทำประชาพิจารณ์ก่อนการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี หลังจากได้ดำเนินการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ไปแล้วระยะหนึ่ง และขอความร่วมมือจากนายจ้างในการกำหนดอายุเกษียณของลูกจ้างตามอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพของกองทุนประกันสังคม

คำสำคัญ : การขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจากอายุ 55 ปี เป็น 60 ปี

Abstract

The objectives of the study on “opinions of the insured persons towards extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years : case study of the insured persons contacting the Social Security Office, Pathumthani Province” are to study knowledge and opinions of the insured persons towards the old age social security, extending the retirement age for old age pension benefits and the guidelines for extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years. This study is survey research. The data is collected from documents and field works. The samples were 400 insured persons who contacting the Social Security Office, Pathumthani Province. Statistical techniques used in data analysis are percentage, average, Chi-Square, t-test, F-test and the significant level was 0.05 conclude like this,

Most of the samples are female, age 26-30 years, married with bachelor degree and monthly salary is 10,001-14,000 baht. The duration of being insured persons is 1-5 years. Most of them work in the office. They have the knowledge about old age social security by overall at low level, except the knowledge about contribution. The interesting issue is the most of insured persons know that they will receive old age pension when they pay contributions more than 180 months continually. It's mend insured persons know that they

must take responsibilities to pay contributions to social security fund. In addition to, the samples show the opinions towards extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years that the medical care in the present take a part in making people have a long live more than in the past and the employer should identify the retirement age according to social security system that means the samples agree with towards extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years and the samples also agree that the extending retirement age over 55 years is more appropriate than more payment contribution because it's most increase the burden of insured persons.

The suggestion in this study is that the Social Security Office should make public relations in new interesting forms and should make public hearing before extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years so after giving knowledge and make public relations for a period of time and request cooperation from employers to define the retirement age according to the retirement age for old age pension benefits.

Keywords : Extending the retirement age for old age pension benefits from 55 to 60 years.

บทนำ

การประกันสังคมเป็นการบริการสวัสดิการสังคมที่จัดโดยรัฐ เพื่อสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้แก่ลูกจ้างโดยลูกจ้างมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์เมื่อถึงคราวที่ไม่สามารถทำงานได้เป็นการช่วยตนเองโดยไม่เป็นภาระของสังคม สำหรับการประกันสังคมกรณีชราภาพนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่เกษียณอายุให้ได้รับสิทธิประโยชน์เป็นบำเหน็จหรือบำนาญชราภาพตามระยะเวลาที่ลูกจ้างได้ออมเงินไว้ระหว่างวัยทำงานโดยส่งเงินสมทบตามอัตราและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แต่จากการคาดการณ์เงินสะสมกองทุนชราภาพในอนาคตได้พบประเด็นที่ชี้ให้เห็นว่ากองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพจะขาดเสถียรภาพ เนื่องจากอัตราการจัดเก็บเงิน

สมทบต่ำ อัตราส่วนผู้เกษียณอายุจะเพิ่มมากขึ้นมากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยทำงานที่มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบจึงต้องหาแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงาน เพื่อให้พ้นวิกฤตการณ์ทางการเงินจากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้การประกันสังคมกรณีชราภาพของผู้ประกันตนในเรื่องสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ การจ่ายเงินสมทบที่ทำให้เกิดสิทธิประโยชน์กรณีชราภาพ และอายุการเกิดสิทธิว่าผู้ประกันตนมีความรู้มากน้อยเพียงใดและศึกษาความคิดเห็นต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ระยะเวลาในการส่งเงินสมทบที่ต้องเพิ่มขึ้นจากการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนที่จะขยายออกไปอีกเป็น 60 ปี และเงื่อนไขต่าง ๆ ในการขอรับสิทธิประโยชน์ รวมทั้งจะศึกษา

ถึงแนวทางการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทน จาก 55 ปี เป็น 60 ปีว่าควรกำหนดระยะเวลา ในการจ่ายเงินสมทบมากน้อยเพียงใดเพื่อจะได้นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการขยายอายุ การรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์และมีความ พึงพอใจมากที่สุด

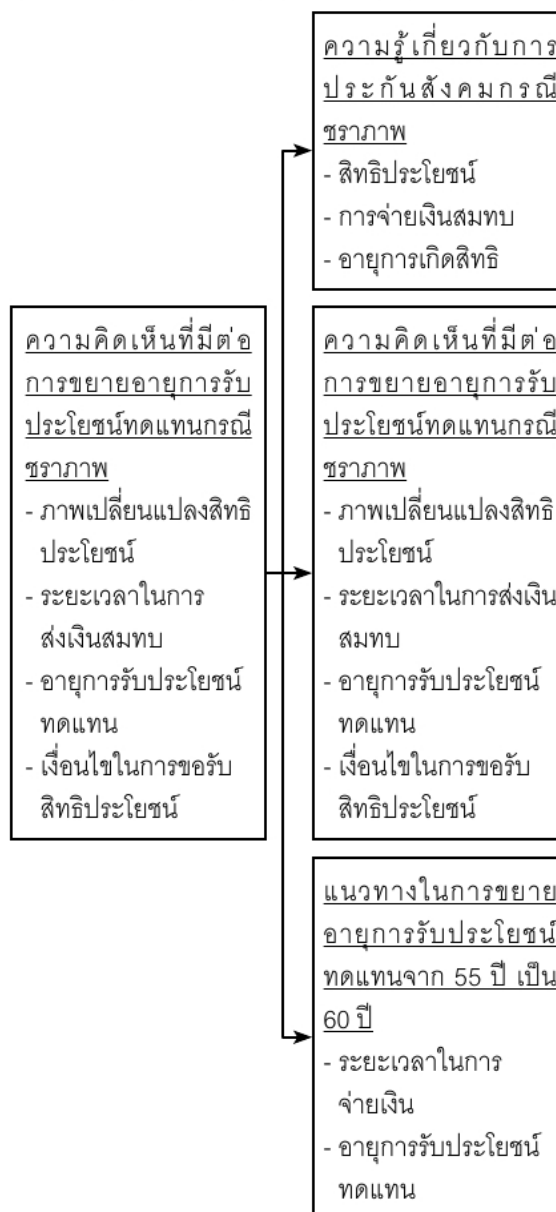
วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความรู้ของผู้ประกันตน เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกันตน ที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณี ชราภาพ
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการขยายอายุ การรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกันตนที่มีต่อการขยายอายุ การรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนที่มา ติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ปทุมธานี

กรอบแนวคิดในการศึกษา

วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร(Documentary Study) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทาง

วิชาการ กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันตน

2. การวิจัยภาคสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกันตนที่ทำงานในสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี ในเดือนเมษายน 2556 จำนวนทั้งสิ้น 408,043 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก เฉพาะผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี กำหนดขนาดของตัวอย่างเท่ากับ 400 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, 2544, น. 89)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดเอกสารข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานีในการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานีและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ผู้ประกันตนกรอกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ค่าสถิติที (t-test) และค่าสถิติเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทดสอบความมีนัยสำคัญ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของผู้ประกันตน : กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษสามารถนำมาสรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีสถานภาพสมรส และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-14,000 บาท มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน 1-5 ปี ลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะงานบริการ เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และสถานประกอบการมีกลุ่มตัวอย่างทำงานเป็นประเภทอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในกลุ่มที่กำหนด

2. ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม กรณีชราภาพของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ด้าน สิทธิประโยชน์ ด้านการจ่ายเงินสมทบ และด้าน อายุการเกิดสิทธิ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณี ชราภาพในระดับน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการขายสินค้า ในขณะที่กลุ่ม ตัวอย่างที่ทำงานเกี่ยวกับการให้บริการมีความรู้ ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา การประกันตน 1-5 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการประกัน สังคมกรณีชราภาพในระดับน้อยที่สุด ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความรู้ในระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ ปวส. มีความรู้ในระดับน้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่ม ตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ ในระดับมากที่สุด ด้านการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้ เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ ผลการ ศึกษาปรากฏว่าระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ กับความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรีมีความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม กรณีชราภาพมากกว่ากลุ่มอื่น โดยกลุ่มตัวอย่างมี ความรู้ด้านอายุการเกิดสิทธิในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.7 คือ เมื่อผู้ประกันตนอายุครบ 60 ปี แต่ยังทำงานอยู่กับนายจ้างสามารถขอรับ สิทธิประโยชน์กรณีชราภาพได้มีผู้ตอบถูกเพียง ร้อยละ 20.0 ส่วนความรู้ด้านอายุการเกิดสิทธิ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกถึงร้อยละ 92.3 คือ ปัจจุบัน ผู้ประกันตนจะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญชราภาพ ต้องมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ และออกจากงาน

สำหรับด้านสิทธิประโยชน์กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 66.2 มีความรู้ในระดับน้อยมากเช่นเดียวกันคือ ผู้ประกันตนมีสิทธิที่จะเลือกรับบำเหน็จหรือบำนาญ ชราภาพก็ได้ มีผู้ตอบผิดร้อยละ 85.2 และความรู้ ด้านสิทธิประโยชน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบถูกมากที่สุดถึงร้อยละ 94.3 คือ บำนาญชราภาพ หมายถึง เงินรายเดือนที่จะได้รับเมื่อเกษียณอายุ ส่วนความรู้ ด้านการจ่ายเงินสมทบกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 59.0 มีความรู้ คือ ผู้ประกันตนมีสิทธิรับบำนาญเมื่อ จ่ายเงินสมทบติดต่อกันเป็นเวลา 180 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 83.0 ตอบถูก และความรู้ที่กลุ่มตัวอย่าง ตอบผิดถึงร้อยละ 73.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลา การเป็นผู้ประกันตน และลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการ รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ ทดแทนกรณีชราภาพซึ่งประกอบด้วย ด้านการ เปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ ด้านระยะเวลาในการ ส่งเงินสมทบ ด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน และด้านเงื่อนไขในการขอรับสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 49.5 เห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากที่สุด ในด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน รองลงมา คือ ด้านระยะเวลาในการส่งเงินสมทบ

ด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 64.2 เห็นด้วยในระดับมาก และ ร้อยละ 35.8 ไม่แน่ใจ โดยเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ควรกำหนดอายุเกษียณของกองทุนประกันสังคม

ให้สอดคล้องกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รongลงมา คือ การรักษาพยาบาลในปัจจุบัน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนมีอายุยืนกว่าอดีต

ด้านระยะเวลาในการส่งเงินสมทบ กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 53.5 เห็นด้วยในระดับมาก รongลงมาร้อยละ 43.5 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง กรณีที่ส่งเงินสมทบเป็นระยะเวลามากกว่า ที่กฎหมายกำหนดควรจะได้รับเงินบำนาญเพิ่มขึ้น ตามระยะเวลา

ด้านเงื่อนไขในการขอรับสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 36.5 เห็นด้วยในระดับมาก และร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง การกำหนดให้ใช้สิทธิได้เมื่ออายุ 55 ปีบริบูรณ์

ด้านการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 50.4 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 44.6 เห็นด้วยในระดับมาก และร้อยละ 5.0 ไม่เห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการเพิ่ม ประโยชน์ทดแทนอื่น ๆ เช่น การรักษาพยาบาล สิ่งของจำเป็นในการยังชีพช่วยให้ผู้รับบำนาญ มีความเป็นอยู่อย่างเพียงพอ

4. ความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางในการ ขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี

จากผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อ แนวทางในการขยายอายุรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ซึ่งประกอบไปด้วยด้านระยะเวลา ในการจ่ายเงิน และด้านอายุการรับประโยชน์ ทดแทน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.5 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 44.5 เห็นด้วยในระดับมากโดยเห็น ด้วยกับแนวทางการขยายอายุการรับประโยชน์

ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปีในด้านอายุการรับ ประโยชน์ทดแทนมากกว่าด้านระยะเวลาในการ จ่ายเงินสมทบ

ด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 69.0 เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 29.0 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วย ในระดับมาก โดยเห็นด้วยในเรื่องนายจ้างควร กำหนดอายุเกษียณให้สอดคล้องกับการประกัน สังคม

ด้านระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบ กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 60.3 เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 37.7 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 2.0 ไม่เห็นด้วย ในระดับมาก โดยเห็นด้วยในเรื่องผู้ประกันตน ควรได้สิทธิเลือกรับบำเหน็จหรือบำนาญ ถ้าส่งเงิน สมทบครบตามที่กฎหมายกำหนด

5. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้เกี่ยวกับการ ประกันสังคมกรณีชราภาพ ความคิดเห็นที่มีต่อ การขยายอายุรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ และแนวทางในการขยายอายุรับประโยชน์ทดแทน จาก 55 ปี เป็น 60 ปี พบว่า เพศ อายุ ระดับการ ศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาการเป็นผู้ประกัน ตน และลักษณะการทำงาน มีความสัมพันธ์กับ ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพ ส่วน อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และ ลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ ทดแทนกรณีชราภาพแตกต่างกัน ส่วนข้อมูล พื้นฐานอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มี ต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณี

ชราภาพไม่แตกต่างกัน และข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางในการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี แตกต่างกัน

6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนแบบสอบถาม 63 ชุด พบว่ามีแนวโน้มเห็นด้วย 18 ชุด และไม่เห็นด้วยจำนวน 45 ชุด กับการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ให้ข้อคิดเห็นว่าเป็นเนื่องจากทำให้ผู้ประกันตนมีงานทำ ไม่ว่างงานและเป็นภาระกับสังคม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่าประชากรมีอายุน้อยลงส่วนใหญ่บริษัทจะเกษียณอายุ 55 ปี และข้อคิดเห็นที่น่าสนใจคือ ไม่ควรเพิ่มเงินสมทบเพราะประกันสังคมมีเงินมากอยู่แล้ว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปีของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของกลุ่มตัวอย่างสรุปแยกประเด็นสำคัญได้เป็น 2 ประเด็น คือ เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยส่วนใหญ่เห็นว่าการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ทำให้ผู้ประกันตนมีงานทำ ไม่ว่างงาน และ

ไม่เป็นภาระกับสังคม รองลงมาเห็นควรให้เพิ่มเงินทดแทนและประโยชน์ทดแทนต่าง ๆ ให้มากขึ้น และเห็นควรให้มีการสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์เรื่องนี้ไปยังผู้ประกันตน

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่เห็นว่าผู้ประกันตนที่มีอายุ 55 ปีเหมาะสมแล้ว รองลงมาคือ ไม่สมควรขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี และไม่ควรให้เพิ่มเงินสมทบเพราะว่ากองทุนประกันสังคมมีเงินมากอยู่แล้วและการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนเป็น 60 ปี ก็มากเกินไป

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของผู้ประกันตน : กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีชราภาพของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านการจ่ายเงินสมทบ และด้านอายุการเกิดสิทธิผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้การประกันสังคมกรณีชราภาพในระดับน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการขายสินค้า ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเกี่ยวกับการให้บริการมีความรู้มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความรู้มากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.

มีความรู้ที่น้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้มากที่สุด ด้านการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้การประกันสังคมกรณีชราภาพ ผลการศึกษาปรากฏว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้การประกันสังคมกรณีชราภาพ โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้การประกันสังคมกรณีชราภาพมากกว่ากลุ่มอื่น ปัจจุบันผู้ประกันตนจะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญชราภาพต้องมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ และออกจากงาน ปัจจุบันนายจ้างหักค่าจ้างเพื่อจ่ายเงินสมทบเฉพาะกรณีชราภาพในอัตราเดือนละ 5% ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน และ ลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง เป็นปัจจัย ที่มีผลต่อความรู้ด้านการประกันสังคมกรณีชราภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ อีรินิตย์ ลิมปริงซี่ (2539, น.52) ให้ความหมายของความรู้ว่า “เป็นข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ตามปกติการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ นั้นเกิดจากการเรียนรู้จากสภาพการณ์ทางสังคมการเรียนรู้จากสภาพการณ์ของการจัดการเรียนการสอน อังใน เขียวชาญ อาศุวัฒน์กุล (2543, น.20) ที่กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป ส่วนความรู้เกี่ยวกับการจ่ายเงินสมทบที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้มากที่สุดนั้น แสดงว่า ผู้ประกันตนจะมีความรู้เมื่อเขาต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบ เนื่องจากผู้ประกันตนทุกคนต้องถูกหักเงินสมทบส่งกองทุนประกันสังคมเป็นประจำทุกเดือนตามที่

กฎหมาย อังใน อีรินิตย์ ลิมปริงซี่ (2539, น.52) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า “เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคลซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจน และต้องอาศัยเวลา”

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ซึ่งประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบ อายุการรับประโยชน์ทดแทน และเงื่อนไขในการขอรับสิทธิประโยชน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับสูงในด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน สูงกว่าด้านอื่น ๆ

ด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องควรกำหนดอายุเกษียณของกองทุนประกันสังคมให้สอดคล้องกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติมากที่สุด รองลงมาคือการรักษาพยาบาลในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งที่มีทำให้คนมีอายุยืนกว่าอดีตซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ประมาณการประชากรผู้สูงอายุของประเทศไทยในช่วงปี 2547-2550 ว่ามีอัตราการเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉลี่ยเกือบ 2 แสนคน ทั้งนี้ เพราะมีภาวะป้องกันโรคและมีความสามารถในการดูแลตนเองจากโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้มีอายุยืนยาวเฉลี่ยถึง 70 ปี และสอดคล้องกับยานี ประเสริฐพันธ์ (2540, น 105-108) ที่กล่าว

ว่าโครงสร้างประชากรเปลี่ยนไปคนมีอายุยืนขึ้น การกำหนดอายุเกษียณเร็วกว่าที่ควร จะกลายเป็นภาระหนักของกองทุนประกันสังคมในอนาคต

ด้านระยะเวลาในการส่งเงินสมทบ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องถ้าส่งเงินสมทบเป็นระยะเวลามากกว่าที่กฎหมายกำหนดควรได้รับเงินบำนาญเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาด้วยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ยานี ประเสริฐพันธ์ (2540,105-108) ที่กล่าวว่า การพิจารณาแก้ไขกฎหมายเพิ่มอายุการเกิดสิทธิเป็น 60 ปี ต้องการสร้างความเข้าใจแก่สมาชิกว่า ผู้รับบำนาญจะได้รับบำนาญในอัตราที่สูงขึ้น เนื่องจากมีเวลาการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนนานกว่าเดิม ศักดิ์ศรี บริบาล บรรพตเขตต์ (2533, น.39) ที่ให้ความหมายการประกันชราภาพว่า เป็นเรื่องของการใช้หลักทรัพย์มากกว่าใช้หลักการคุ้มครองการเสี่ยงภัยอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะกรณีของการออม นอกจากจะช่วยสร้างนิสัยประหยัดแล้วยังทำให้โอกาสและปริมาณของประโยชน์ทดแทนที่ประชาชนได้รับมีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเงินจากการออมย่อมต้องคืนกลับมาสู่ผู้เอาประกันหรือครอบครัวอย่างแน่นอน ซึ่งต่างกับกรณีการคุ้มครองการเสี่ยงภัยอย่างแท้จริง หากผู้เอาประกันไม่ประสบภัยชราภาพแล้ว ก็จะมีหมดโอกาสได้รับบำนาญ รองลงมาคือการส่งเงินสมทบเป็นเวลานานทำให้ท่านได้รับเงินบำนาญมากขึ้นด้วย เป็นหลักประกันได้ว่าจะพอเพียงพอต่อการดำรงชีพของผู้ประกันตนในวัยสูงอายุมากกว่าการกำหนดอายุเกษียณไว้ที่ 55 ปี เช่นในปัจจุบัน

ด้านเงื่อนไขในการขอรับสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องเงื่อนไขสำคัญมากที่สุดในการขอรับสิทธิประโยชน์

กรณีชราภาพคือ เรื่องการกำหนดให้ใช้สิทธิได้เมื่ออายุ 55 ปีบริบูรณ์ สอดคล้องกับ ศักดิ์ศรี บริบาล บรรพตเขตต์ (2533, น.39) ที่ให้ความหมายการประกันชราภาพว่า เป็นเรื่องของการใช้หลักทรัพย์มากกว่าใช้หลักการคุ้มครองเสี่ยงภัยอย่างแท้จริง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักงานประกันสังคมจะต้องกำหนดแนวทางในการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ประกันตนให้ได้ทราบถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ในการขอรับสิทธิประโยชน์กรณีชราภาพให้มากขึ้น เพื่อให้กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ประกันตนต่อไป

ด้านการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการเพิ่มประโยชน์ทดแทนอื่น ๆ เช่น การรักษาพยาบาล สิ่งของจำเป็นในการยังชีพ ช่วยให้ผู้รับบำนาญมีความเป็นอยู่อย่างเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สอดคล้องกับ วรรณา เขียวสมุทร (2540, น.30) ที่กล่าวว่า เงินสมทบเป็นรายได้หลักที่สำคัญของกองทุนและเพื่อให้กองทุนได้มีการเจริญเติบโต มีเงินทุนเพียงพอสำหรับจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างตามสิทธิที่กำหนดไว้ รวมทั้งขยายสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นในอนาคตอีกด้วย

3. ความคิดเห็นต่อแนวทางในการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี จากผลการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวทางการขยายอายุรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ซึ่งประกอบไปด้วยระยะเวลาในการจ่ายเงิน และอายุการรับประโยชน์ทดแทน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ในด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทนสูงกว่าด้านระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบ และด้านระยะเวลา

ในการจ่ายเงินสมทบ

ด้านอายุการรับประโยชน์ทดแทน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องนายจ้างควรกำหนดอายุเกษียณให้สอดคล้องกับประกันสังคม ซึ่งสอดคล้องกับอารักษ์ พรหมณี และนิตดา เสนีย์มโนมัย (2542, น.63) ที่กล่าวว่า อายุเกษียณเป็นระยะเวลาของอายุที่ถูกกำหนดให้ต้องออกจากงานที่ทำอยู่เป็นปกติประจำตามสัญญาการจ้างงาน แม้ว่าจะมีความสามารถในการทำงานหารายได้เลี้ยงชีพก็ตาม โดยทั่วไปแล้วนายจ้างมักจะกำหนดอายุเกษียณให้เท่ากับอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญเพื่อให้คนงานที่เกษียณอายุออกจากงานมีสิทธิรับบำนาญชราภาพทดแทนต่อเนื่องทันที รองลงมา คือ การขยายอายุเกษียณควรดำเนินการทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเตรียมการให้มีเงินเพียงพอจ่ายบำนาญในอนาคต สอดคล้องกับ อารักษ์ พรหมณี และนิตดา เสนีย์มโนมัย (2542, น.63) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากรที่มีแนวโน้มว่าประชากรมีอายุขัยเฉลี่ยยืนยาวขึ้น โครงการประกันสังคมกรณีชราภาพควรเฝ้าระวังและติดตามประเมินผล เพื่อพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม การกำหนดอายุการเกิดสิทธิไว้ที่ 55 ปีตลอดไป อาจไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต การขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพให้มากกว่า 55 ปี จะเป็นการช่วยให้บุคคลที่มีสุขภาพที่ดีและแข็งแรงได้ทำงานสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจให้กับประเทศได้ต่อไป แทนที่จะออกจากตลาดแรงงานก่อนวัยอันควร

ด้านระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ผู้ประกันตน

ควรได้สิทธิเลือกรับบำเหน็จหรือบำนาญ ถ้าส่งเงินสมทบครบตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งสอดคล้องกับ สิริเพ็ญ เทพพิทักษ์ (2542, น.88-89) ที่กล่าวว่าระยะเวลาส่งเงินสมทบไม่มีผลต่อความต้องการของผู้ประกันตนในการเข้าร่วมการประกันชราภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ประกันตนเห็นด้วยกับระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพจาก 55 ปี เป็น 60 ปี ของผู้ประกันตน : กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่มาติดต่องานกับสำนักงานประกันสังคม จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. สำนักงานประกันสังคมควรประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อทางโทรทัศน์ ให้เผยแพร่ให้มีความถี่ให้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน และควรดำเนินการในช่วงเวลาและสถานที่ที่มีผู้ชมเป็นจำนวนมาก

2. สำนักงานประกันสังคมควรจะทำประชาพิจารณ์ก่อนการขยายอายุการรับประโยชน์ทดแทนจาก 55 ปี เป็น 60 ปี หลังจากได้ดำเนินการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ไปแล้วระยะหนึ่ง

3. สำนักงานประกันสังคมควรจะขอความร่วมมือจากนายจ้างในการกำหนดเกษียณของลูกจ้างตามอายุการรับประโยชน์ทดแทนของกองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพในระยะแรก

และศึกษาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงเพื่อบังคับใช้เป็นกฎหมายในระยะที่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

1. ควรจะให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่/จังหวัด/สาขา ให้ความรู้แก่ผู้ประกันตน โดยการจัดอบรมหรือประชุมชี้แจงการประกันสังคมกรณีชราภาพให้มากขึ้น โดยขอความร่วมมือจากนายจ้างเพื่อเข้าไปดำเนินการในสถานประกอบการเพื่อให้เข้าถึงผู้ประกันตนมากยิ่งขึ้น

2. สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่/จังหวัด/สาขา ควรจะจัดอบรมกลุ่มเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล นายจ้าง หรือ ผู้แทนนายจ้างให้มีบทบาทมากขึ้นในการประชาสัมพันธ์การประกันสังคมกรณีชราภาพ เนื่องจากเป็นผู้มีหน้าที่หักค่าจ้างเพื่อนำส่งเงินสมทบให้แก่ผู้ประกันตน

3. ควรจะให้สหภาพแรงงานเข้ามามีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ความเข้าใจการประกันสังคมกรณีชราภาพแก่ผู้ประกันตนให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน เนื่องจากเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับผู้ประกันตน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาความพร้อมของผู้ประกันตนต่อการจ่ายเงินสมทบกรณีชราภาพในอัตราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3 ของค่าจ้าง

2. ควรจะศึกษาถึงความต้องการของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์อื่น นอกเหนือจากเงินบำเหน็จบำนาญชราภาพ

3. ควรจะศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนายจ้างและผู้ประกัน เมื่อมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

บรรณานุกรม

โกมินทร์ ชาวนาใต้. (2546). "รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร Pension Schemes เรื่อง บำนาญและการปฏิรูป." รายงานทางวิชาการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน.

กระทรวงการคลัง. (2543). การปฏิรูประบบกองทุนบำเหน็จบำนาญภายใต้กรอบเอเปค. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2546). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : จามจุรีโปรดักท์.

ยานี ประเสริฐพันธ์. (2540). "รูปแบบการประกันกรณีชราภาพ แนวคิดและข้อเสนอแนะ." รายงานการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.

วรรณา เขียวสมุทร. (2540). "การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน." รายงานการศึกษา สำนักงานประกันสังคม.

ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสถิติการสังคมและสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพตเขตต์. (2533). ระบบความมั่นคงทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานประกันสังคม. (2548). การบริการเงินลงทุนกองทุนประกันสังคม. นนทบุรี : สำนักงานประกันสังคม,

- _____. (2543). พระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ.2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542. นนทบุรี : กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- _____. (2556). **ผลด้านสถิติประชากร เศรษฐกิจ และการเงินการคลังของการเพิ่มระดับอายุเกษียณ.** นนทบุรี : กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- สุพัตรา วจนมีคณาภรณ์. (2546). **“ระบบบำนาญของประเทศญี่ปุ่น.”** รายงานทางวิชาการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2546.
- อารักษ์ พรหมณี และ นียดา เสนีย์มโนทัย. (2542). **“การประกันสังคมกรณีชราภาพและสงเคราะห์บุตร.”** รายงานทางวิชาการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- อภิรัฐ ศิริวงษ์. **“การศึกษาความพร้อมของผู้ประกันตนต่อการประกันสังคมกรณีชราภาพ : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคม จังหวัดปทุมธานี.”** สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต.